

© Editura EIKON

© Iulia Dragomir

București, Str. Smochinului nr. 8, sector 1,
cod poștal 014606, România

Difuzare / distribuție carte: tel/fax: 021 348 14 74
mobil: 0733 131 145, 0728 084 802
e-mail: difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: tel: 021 348 14 74
mobil: 0728 084 802, 0733 131 145
e-mail: contact@edituraeikon.ro
web: www.edituraeikon.ro

Editura Eikon este acreditată de Consiliul Național
al Cercetării Științifice din Învățământul Superior (CNCSIS)

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DRAGOMIR, IULIA - Leac pentru pustiu : poezii / Iulia Dragomir.
- București : Eikon, 2019
ISBN 978-606-49-0008-1
821.135.1

Tehnoredactare: Eduard-Gabriel Sima

Coperta: Marius Matak / Pictură de Rodica Ilie

DTP: Mihăiță Stroe

Editor: Valentin Ajder

Iulia Dragomir

Leac pentru pustiu

Prefață de Christian Crăciun

E I K O N

București, 2019

Mă cufundam pentru câteva clipe în câpruiul toamnei
 și lumea mi se părea mult mai mare și mai limpede.
 Luam câte un trăznet, câte un fulger, însorirea din pieptul zilei,
 cu graba îndrăgostitului de împărtășire cu sufletul vremii.
 Visam la eternitatea bucuriei, la dezmărginire
 și lumea mi se părea mai vie și mai intensă.
 Ce atâta filosofie când timpul se împarte în minute, ore, luni, ani,
 începutul, centrul și capătul lumii!?
 E totul atât de simplu!
 E sau nu e. Te împinge dincolo de esența mișcării
 cu toate fricile camuflăte în depărtări,
 cu tot orgoliul verii pentru înfloririle sărutate de soare.
 Trecem prin anotimpuri, veșnic datori cu o înnoire dăruitoare de sens,
 fideli, infideli vieții, Adevărului, luminii din noi.
 (30.oct.2018)

Cuprins

Prefață.....	5	Livada cu vișini	25
		Atât de aproape... ..	26
Visele	7	Titirezul	26
Inevitabila trecere	7	Mișcarea tectonică	27
Nu e la fel	8	Foame	27
Dor	9	Făgaș	28
Întâlnirea	9	Prețuire	28
Magie	10	Șah	29
Seducție	10	Ocazii ratate	29
Arta	11	Concluzie	30
Leac pentru pustiu	11	Paradox	30
Puterea gândului	12	Semne	30
Necesitate	12	Artemis	31
Dăruire	13	Rugă	32
Când ne iubim	14	Rostogolire	32
Devorare	15	Poziționare	33
Libertate	15	Călcâiul lui Ahile	34
Ecoul	16	Etapă	34
Descoperire	16	Notorietate	35
Empatie	17	Licurici	35
Poveștea pașilor	17	Formă de dragoste	36
Ploaia	18	Premoniție	36
Testul	19	Orânduire	37
Rostogol	19	Prudență	38
Strigăt	20	Arca lui Noe	38
Proptea	21	Recunoștință	38
Frumusețea anotimpurilor	22	Înlănțuire	39
Până la marginea timpului	22	Permanentă exprimare	39
Intimitatea inimii	24	Reciprocitate	40
Tangoul	24	Existență	40
Spectacolul	25	Darul	40

Încredințare	41	Evoluție	63
Zbucium	41	Oglindiri	63
Ielele	42	Invocație	64
Clarificare	43	Bagajul	64
Problematizare	44	Furtul gândurilor	65
Mărțișorul	44	Spovedanie	65
Soarta	45	Plămădire	66
Iminență	45	Răbdare	67
Tăria	46	Trupul viselor	67
Viață	47	Bulgăre de aur	68
Perla	47	Hermeneutica sufletului	68
Rugăciune	48	Între balansul și jilțul privirii	69
Curiozitate	49	Ușa	70
Melc, melc, codobele	50	Apă vie	70
Cânt	51	Evantaiul privirii	71
Mirare	52	Frumosul din suflet	71
Darul	52	Cămașa valurilor	72
Scăldată în soare	53	Părtășia inimii	73
Cântare	54	Fă ce poți!	73
Omagiu (lui Cristi Grecu)	54	Tălmăcire	74
Unui prieten adevărat (lui Cristi Grecu)	55	Pragul binecuvântării	74
Inima	56	Sete	75
Bob de viață	56	Supraviețuire	76
Înfloriri de suflet	57	Sabia norilor	76
Îmbobocire	57	Stare de veghe	76
Codrul	58	Povestea	77
Sacrificiul	58	Pasăre măiastră	78
Neclaritate	59	Puntea	78
Duminica Tomii	60	Sorbire	79
Viața	60	Înfrânare	79
Depozitarii împărăției	61	Nectarul din flori	80
Împărat	62	Bolta zidirii	80
Dospire	62	Luciditate	81
		Străjuire	81

Gust de sare	82	Culoare	94
Arsura roților	82	Calca	95
Pământul	83	Conectare	96
Jindul văzului de lumină	83	Sensul sunetelor	96
Bucurie	84	Inima zilelor	96
În lumina ochilor	84	Întâlnirea cu sufletul	97
Tumult	85	Hipnoza	98
A doua viață	85	Râul	98
Nemuritoare	86	Inima	99
Flautul	87	Contemplare	99
Binecuvântare	87	Efigii	100
Pescuitul viselor	88	Dor de Dumnezeu	100
Sufletul lumii	89	Candelă	101
August	89	Târgul de frumos	102
Poem	90	Pricepere	102
Zi fără apus	90	Destinul creșterii	103
Între iele	91	Furtună	104
Jug	92	Puterea cuvântului	104
De necuprins	92	Cufundare în miracol	105
Urcuș	93	Esența mișcării	106
Nada	93		
Zâmbetul Lui Dumnezeu	94		

Visele

Ooh!S-au spart visele în plecări pe malul celălalt...
Au bubuit sirene cu insomnii, cutremurând istovirea.
Oh! Cum se alungeau înspre nisipuri!
Cum le biciuia vântul pribeag!
Au dat crezare strigătului naturii.
Oh!Cum le-au hăituit pești răpitori vânând prada regală!
„Ne-om vedea la întâmplarea cioplită de înnoptare.
îmbrățișați de vara altei treziri! șuiera căutarea aceea.
Și le-a cuprins trecerea.
Au călcat peste ape, s-au dezlegat de mirajul algelor,
s-au avântat în largul întâmpinărilor.
Crezi că s-au vindecat de clocotul norilor,
de dor gătit de stele?
Înoată spre orizont, când pe o parte, când pe alta,
când într-o răsuflare, când odihnindu-se pe pluta aceea albă..
Rostuiesc zbuciumul mării. (7-8 septembrie 2017)

Inevitabila trecere

Nu e la fel.Nu vin aceleași falduri să mă înfășoare,
nu mă împing, spirală, țâșnind uimitor înspre soare.
Se adunase sufletul în jarul viu, zvâcnea neostoit,
și totuși fluierau depărtări, uneori, a pustiu...
Crezi c-am uitat cum tremurau stihiiile pe prund,
cum se-avântau cocorii, cerneau ceața într-un gând?
Mă răscoleau furtuni, mă traversau văratice-nfloriri,
în degete îmi străluceau magnetizant sălbatic iviri.
Ardea pământul, se-ntindea văpaia...
Răspunde cu peceți de focuri, tăinuit, odaia.
Cu sufletu-adunat în unic punct, elice înaintând în vânt,
înlănțuită de extrem avânt, azi sunt neînrobit pământ.
Nu mă afundă în vârtej torid nisip rebel.Nu e la fel.
Atunci în jungla din văzduh se înfgeau tânjirile de cer vânoase,
de jos în sus, cu susu'n jos, se-nfiora măduva-n oase,

rotind culorile inele, țintuiam în îmbrățișări stele...
 Nu e la fel. Țâșneam săgeată, pradă lunii argintate.
 Ah! Cum se cască-n față viața!
 Ne înghite timpul negreșit, ard dorurile toate.
 (10/13 septembrie 2017)

Nu e la fel

Nu vin aceleași falduri să mă înfășoare,
 nu mă împing ca pe-o săgeată de la lună până-n soare,
 stau liniștită pe fotoliul de odihnă,
 atunci se adunase sufletul în podul clipei,
 zvâcnea în ropote, în triluri, în strigăt lipit de gând,
 crezi c-am uitat cum tremurau stihiiile pe prund,
 cum se avântau cocorii până-n taina cerului tăcând?
 Nu e la fel.
 Mă răscoleau furtuni și m-alergau văratice-nfloriri
 în degete îmi străluceau lumini și ochii flăcără spulberau
 și praful așternut pe vreme, dar și crini.
 Ardea pământul, se-ntindea văpaia,
 răspunde cu peceți de focuri și odaia.
 Acum lumina caldă se strecoară lin, e cer senin,
 nu mai atârnă inima de-un fir de ață,
 e mângaiată și pe dos, prin șanturi, ceață și pe față,
 curg vindecările pe drumurile toate,
 atunci ba m-azvârlea o fericire beată până la plutire,
 ba mă trântea de stânci o rătăcire.
 Eram legată fără de scăpare cu sufletul șuvoi curgând în unic punct,
 acum sunt liberă, ma plimb pe înverzit pământ,
 surâd în jur și dunele de așteptări că am călcat pe linia chemării.
 Azi, de mi-e frig, mă înfășor în pături,
 veghează ape calzi chiar de pe lături,
 Mă împresoară să mă scoată din îngheț.
 Atunci zăceam arzând și tremurând pe piatră, vrăjită de nesigur cer.
 Eram poezie, cânt, pulbere de stele, elice înaintând în vânt,
 azi sunt neînrobit pământ.

Nu e la fel.

Atunci, în junglă, rădăcini se înfigeau vâjnoase,
 cuprindeau și aer și adânc, rotind culorile în aventuri rebele
 unite toate într-un punct, legată între nord și sud, tărie și scânteie.
 Cerut-am apă, într-un fel să curgă peste crâng,
 azi se revarsă chiar așa cum am cerut, din altă pâlnie de cer.
 Nu e la fel. Cerut-am soarele, rămân pământ.
 (10 septembrie 2017)

Dor

Și îmi vine așa, de mare, câte un dor, de-aș alerga vătuiind norii în zbor.
 Vegheam fascinată răsuflarea din stele.
 Ascultam glasul valurilor...despicam tăcerea țărmlui în inele.
 Și totuși, nu se lipeau devorant sclipirile zilei de vrejul viselor mele.
 În du-te vino, pendulau orele dantelate-n chemări, șuierau sirene pe
 stânci ispitiri cu viori.
 Mă bântuie încă fantome îmbrăcate în lumini, e-n largul inimii un
 hoț de pace și de crini.
 Am pus la vreme frâie să mă țină-n cumpănă de gând, să nu fug într-o
 margine de rând,
 s-acopăr iar cu noaptea sorbirile de cânt, uscând în întuneric urcuș sfânt.
 (11 sept/16 sept 2017)

Întâlnirea

Te-am lăsat să umpli timpul cu apoteoza inimii,
 să-l alipești de înrobirea devorantă în seducție deplină,
 cât să pui osul la munca zilnică
 pentru fericirea celei fără de care nu există fericire.
 Fărâmele nu satură, ci doar înfometează sufletul pribeag.
 Nu, nu sunt mag.
 Nu alerg după frunze în vânt să le fac pentru pădurea însemnată pământ.
 Te-am lăsat s-acoperi cu tăcere clipa despicate în scindare,
 să-ntâlnești în piața de dorințe tainuita căutare,
 să zbori în libertate peste cuib de cuci,
 m-am cocoțat în vârf de nuc.

Trag după mine încă lanț de cruci,
 am construit și un gard de uluci,
 să fie graniță la câmp deschis,
 să nu îmi fie iar iezii de lumini uciși.
 Și timpul trece, ne-ndreptăm spre o poiană de-ntâlnire.
 Ce îngrădiri își au sens când oamenii se întâlnesc și după moarte în iubire?
 (17 septembrie 2017)

Magie

Mă-ntorc mereu magnetizant la țărmul auriu,
 cu ochi tremurători, primind până la sens sorbiri de vânt nebun.
 Huuui!hooi!
 Dor duduind depărtările de cer!
 Huui! Hooi!
 Duduie dorul rostogolind valurile.
 Daa! Se revarsă chemările,
 tânjesc sărbătorile naturii după repetiții!
 Auzi murmurul?
 Freamătă apa de la glezne până la pulpa orizontului,
 până dincolo de nisipuri.
 Oh! Frenezia dezlănțuie zborul pescărușilor.
 Zbrrr!Se înfioară spațiul.
 Cât te iubesc, viață!
 (22-23 sept 2017)

Seducție

Da, am scris și eu uneori pe toți pereții cu litere mari, ascuțite,
 de s-au lungit până în inima cuprinsului.
 Am scris roșu, galben, albastru,
 până la soare, până la mare, până la trezirea planetei.
 Auzi?Apa suieră lumii cântecul valurilor.
 Vezi?S-au dantelat orele.
 Am scris pe urmele vremii cu alge,
 să rămână într-o veșnicie verdele apropierei.
 Nu!Nimic nu se pierde din ce este scris aici.

Priveste dincolo de talazuri!
 Vezi? Scrie pentru tine fierbinte...
 Să mă seduci continuu, viață!
 Cu dragostea!!!
 (23 sept 2017)

Arta

Așa mă apropii, te pun în contact cu jungla, căminul, marea, cerul,
 cu focul și viețuitoarele din zona abisală
 în care plutesc privirile îmbătate de lumină.
 Așa deschid porțile către destinul cuvintelor.
 Surâde iarba, mângâind unduos timpul.
 Te călăuzesc sunetele, culorile?
 Te aduc mai aproape de mine, de tine?
 Așa își găsesc drum artificii, explozii solare, vâlvătai,
 cascade toropind sarea pământului, așa se hrănește foamea de esențial,
 se calmează ploile găsind țărâm reavăn, numai bun de vârat în inimă.
 Așa face dragoste sufletul meu cu sufletul tău.
 Celebrez iubind, prin artă, viața! (24 septembrie 2017)

Leac pentru pustiu

Eu sunt aici pentru tine.
 Te urmăresc cum îți desparți orele în veghere și somnul sunetelor,
 cum planezi dintr-o parte în alta în spațiul exterior, în spațiul interior
 și te urmez cu gândul pe orice stare.
 Te observ cum îți aduni inima în explozii dulci,
 savurând gustul fructului aromat la cuptorul vremii arse
 de temperaturi potrivite pentru creștere.
 Râzi? Îmi râde patul pe care adorm legănată de vise,
 îmi râde pasul prin care înaintez pe linia vieții,
 îmi râde văzduhul pe care îmi navighează privirea,
 călătoare intergalactică între tine și restul lucrurilor.
 Esti trist? Se înnegurează zarea.Se înecă orele saturate de neliniști.
 Se blochează cărările ținute în crucea momentului.
 Eu sunt aici pentru tine.Nu spun că te aștept încremenită.

Sunt în așteptare activă, gata de răsturnări pe spate, gata de răsturnări pe burtă,
de aruncări în cap, de răsuciri după situație, în contextul potrivirii rostului.
Nu spun că te voi însoți oriunde și se orientează trupul pe scara strigărilor,
spun doar atât: te port în mine ca pe un vas ales și te sarut pe îndelete, des,
cum îți cuprind noianul de lumină!

Oh! Cum te alint pe orice rădăcină! Cum te răsfăț în tainica sorbire!
Într-o iubire e și rățacire. Mă pierd în tine ca să mă găsești,
mă-ndepărtez să simt cum dragostea se-ntinde, m-apropii, fluturi auriu,
te beau, licoare vieții, leac pentru pustiu. (24 septembrie 2017)

Puterea gândului

Și cern cu gândul, plasă de lumină,
cuprinsu-ți viu în care mă-mpresori.
Știi? Mi te-ai lipit marin, solar de retină.
Călătorim unul într-altul încă de cu zori.
Ce alunecare dulce, tainică-n preaplin!
Ne-am împușcat pulverizând emoții prin artere,
ne-am tăvălit prin așternut de dor tulburător.
Aleargă încă noaptea după-un car de stele...
Aceeași rază joacă ispitiri în ochi... fiori.
Ah! Cum să pun la inimă zăvor?!
(26 sept 2017)

Necesitate

Să nu-ndrăznești să uiți când câmpul e nuntit de cuci târzii,
că-n suflet, tu mi-ești clopot de trezire, pâine, sare peste zi,
petreci cuprinsul viu și dintr-o coadă de zenit, încununezi firea.
Auzi? Uuu! Uuuu! Ascultă! Se cutremură zidirea...
Bat stele-n geam cu fluturi, amintiri, glas de viori.
Auzi? Heei! Nu cumva să-ndrăznești să mori!
Ce faci? Ia, spune-mi! Ce te saltă, compas peste nori?
Să nu-ndrăznești decât pe zâmbet călare, spre vise să zbori!
(29 sept 2017)

Dăruire

M-am surprins iar cu privirea ghiulea,
azvârlită în abisul lăuntric, lipitură de stea,
săgetând fantomatic spațiul în care te miști.
Și te văd de aici, prezență statornică de gând.
Mă cufund în ochii tăi izbăvitor
de parcă așa potolesc setea de viață.
Am învățat să împart darul pâinii în bucați calde, fierbinți,
numai bune de îngurgitat pentru tresăriri.
Am frânt-o după nevoi și după secera vremii.
Am învățat să parcurg drumul între înălțimi și lutul alunecos,
bun de înghițit echilibrul,
să despic zilele și nopțile în veniri și plecări,
forfecând așteptările.
Am croit îmbrățișarea, hrană pentru vitalitate,
zvârlindu-mă sălbatic direct în mijlocul sufletului.
Am adunat lumina și am risipit-o agonizant în frângeri, răsfângeri,
cu facerea și desfacerea legăturilor
dintre strugurii aromați de vise și vinul aspru, dulce,
care mă soarbe purpuriu și pe care îl beau festiv din potirul multdorit,
despăturind sortirile de liberul arbitru.
Am spart ferestre spre natura umană, am dărmăat prejudecăți,
am urcat și am coborât scări portretizându-te în mine.
Și...eee! Pocnitură de flăcări! Răsturnare de val!
Ai răscolit cărările, am răsculat pornirile,
m-am ascuns în fundul pământului,
să nu mă ajungă decât lumina aceea.
Te-ai apropiat, am sudat orele, rezervor pentru fericire.
Am învățat să împart marea cu insule,
cu icoane și cu pietrele scăpărătoare de iluzii,
să sap canal de trecere pentru energia vitală.
Am învățat să păstrez tumultul, cu toate scuturărilor anotimpurilor.
Am călărit încoace și încolo pe șaua gândurilor
și te-am găsit și din stânga, și din dreapta, tras de glasul sângelui.
Am învățat să pășesc pe nisip, pe cărbuni încinși, pe apa în clătinare,